

സ്വന്തം ശക്തിയും സമ്പന്നതയും വിളംബരം ചെയ്യാൻ ആവശ്യത്തിനും അനാവശ്യത്തിനും ഉത്തുംഗ ഗോപുരങ്ങളും മഹാസൗധങ്ങളും നിർമ്മിച്ചുകൂട്ടുക ദൈവഭയവും ധാർമിക ബോധവുമില്ലാത്ത വ്യക്തികളും സമൂഹങ്ങളും ഇന്നും അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന ധൂർത്തുകളിലൊന്നാണ്. ഏറ്റവും ഉയരം കൂടിയ കെട്ടിടം തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തായിരിക്കണമെന്ന മോഹത്തോടെ രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഉയരമേറിയ കെട്ടിടങ്ങൾ മത്സരിച്ച് നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

- 128. നിങ്ങൾ പീഠസ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെയും വ്യഥാ സ്മാരക സൗധങ്ങൾ കെട്ടിപ്പൊക്കുന്നുവോ?
- 129. മറ്റു വൻ കെട്ടിടങ്ങളും നിർമ്മിച്ചുകൂട്ടുന്നുവല്ലോ; നിങ്ങൾക്ക് അനന്തകാലം വസിക്കാനുള്ളതെന്നോണം.

﴿ ١٢٨ ﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ

﴿ ١٢٩ ﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

128, 129

പീഠസ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെയും = بِكُلِّ رِيعٍ നിങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നു, കെട്ടിപ്പൊക്കുന്നുവോ = أَتَبْنُونَ
 നിങ്ങൾ വിനോദിച്ചുകൊണ്ട്, വ്യഥാ = آيَةً അടയാളം (സ്മാരക സൗധങ്ങൾ) = تَعْبَثُونَ
 നിങ്ങൾ എടുക്കുന്നു(നിർമ്മിച്ചുകൂട്ടുന്നുവല്ലോ) = وَتَتَّخِذُونَ
 (മറ്റു) വൻ കെട്ടിടങ്ങളും = مَصَانِعَ
 നിങ്ങൾ അനന്തരമായെങ്കിലോ (അനന്തകാലം വസിക്കാനുള്ളതെന്നോണം) = لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

സ്വന്തം ശക്തിയിലും സമൃദ്ധിയിലും മതിമറന്ന് അഹങ്കരിച്ച ആദ് വർഗം, ആ ശക്തിയും സമൃദ്ധിയും മറ്റുള്ളവർ കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെടാനും സ്വയം സായുജ്യമടയാനുമായി ഉയർന്ന സ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെ ധാരാളം സ്മാരക സൗധങ്ങൾ പണിതുയർത്തിയിരുന്നു. آيَةً എന്ന മുലപദം ദൃഷ്ടാന്തം, അടയാളം, ചിഹ്നം, സ്മാരകം എന്നിവയെ കുറിക്കുന്നു. ഇവിടെ കെട്ടിട നിർമ്മിതിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന تَبْنُونَ എന്ന പദം മൂന്നിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് സ്മാരക മന്ദിരമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യക്തം. അത് വിശാലമായ കെട്ടിടങ്ങളായിരുന്നുവോ അംബരചുംബിയായ സ്മാരകങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നുവോ എന്ന് വ്യക്തമല്ല. സുറ അൽ ഫജ്റിൽ ആദിനെ ارم ذات العارد (സ്മാരകങ്ങളുടെ ഇറം) എന്നും പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ ഈ آيَةً നിർമ്മിതിയെ വ്യഥാ അല്ലെങ്കിൽ വിനോദമായി- تَعْبَثُونَ - എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. അതായത് ജനവാസത്തിനോ വ്യാപാരാവശ്യങ്ങൾക്കോ ഉപകരിക്കാത്ത വ്യഥാവ്യയമായിട്ടാണവർ

آيَةً -കൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. മിക്കവാറും അൽ ഫജ്റിൽ പരാമർശിച്ച സ്മാരകങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കണം ഈ പറയുന്ന آيَةً. പീഠസ്ഥലത്തിനും വഴിക്കും رِيعَةً ഉപയോഗിക്കും. ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം പീഠസ്ഥലമാണെന്നാണ് പ്രബലമായ പക്ഷം. പീഠസ്ഥലങ്ങളിൽ ഉയരമേറിയ സ്മാരകങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചാൽ ഏറെ ദൂരത്തുനിന്നുതന്നെ കാഴ്ചയിൽപ്പെടുമല്ലോ. ആദ് ഗോത്രത്തിന്റെ പരിസരത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന സഞ്ചാരികളും ആ സ്മാരകങ്ങൾ കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെടുകയും അതാരുടേതാണെന്നറിഞ്ഞ് തങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയും വേണം. ആദ് വർഗം ഉപയോഗാർഥം പണിതിരുന്ന വീടുകൾ, വ്യവസായ-വ്യാപാര ശാലകൾ, കോട്ട കൊത്തളങ്ങൾ തുടങ്ങിയ കെട്ടിടങ്ങളും അതിഗംഭീരങ്ങളായിരുന്നു. ആവശ്യമുള്ളതിലും എത്രയോ അധികം കെട്ടുറപ്പുള്ളതും സാധന സാമഗ്രികളാൽ സജ്ജീകൃതവുമായിരുന്നു. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ ഈ മഹാ സൗധങ്ങളുപേക്ഷിച്ച് മരിച്ചുപോകേണ്ടതുണ്ടെന്ന വിചാരം

അവർക്ക് അൽപവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാലാകാലം ആ സൗധങ്ങളിൽ വാണരൂളേണ്ടവരാണ് തങ്ങളെ ന്നായിരുന്നു ഭാവം. നിർമാണം, ഉൽപാദനം എന്നും ഔദാര്യം, ആനുകൂല്യം എന്നും ഭാഷാർഥമുള്ള **صنعة** -ൽനിന്നുത്ഭവിച്ച **صنعة**-ന്റെ ബഹുവചനമാണ് **صناعات**. വ്യവസായത്തിന് **صناعة** എന്നു പറയും. വ്യവസായശാലയും ഉൽപാദന കേന്ദ്രവും **صنعة** ആണ്. വൻ നിർമാണം എന്ന ആശയത്തെ ആസ്പദിച്ച് വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾക്കും **صنعة** ഉപയോഗിക്കുന്നു.

സ്വന്തം ശക്തിയും സമ്പന്നതയും വിളംബരം ചെയ്യാൻ ആവശ്യത്തിനും അനാവശ്യത്തിനും ഉത്തുംഗ ഗോപുരങ്ങളും മഹാ സൗധങ്ങളും നിർമ്മിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ദൈവഭയവും ധാർമിക ബോധവുമില്ലാത്ത വ്യക്തികളും സമൂഹങ്ങളും ഇന്നും അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന ധൂർത്തുകളിലൊന്നാണ്. ഏറ്റവും ഉയരം കൂടിയ കെട്ടിടം തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തായിരിക്കണമെന്ന മോഹത്തോടെ രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഉയരമേറിയ കെട്ടിടങ്ങൾ മത്സരിച്ച് നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കെട്ടിട നിർമ്മാണത്തിലുള്ള ഈ പൊങ്ങച്ചമേവും മാത്സര്യവും കേരളം പോലുള്ള നാടുകളിൽ സാധാരണക്കാരെയും വല്ലാതെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. തനിക്കും കുടുംബത്തിനും പാർക്കാൻ ഒരു ഇടം എന്നതിനപ്പുറം തങ്ങൾ സമ്പത്തും സൗഭാഗ്യങ്ങളുമുള്ളവരാണെന്ന് ജനങ്ങളോട് വിളംബരം ചെയ്യാനുള്ള മാധ്യമമാണ് പലർക്കും വീട്. കാണുന്നവർ ആരുടേതാണ് ആ വീട് എന്ന് അന്വേഷിക്കണം. അതിന്റെ പുറം കാഴ്ചയും അകക്കാഴ്ചയും കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെടുകയും അസൂയപ്പെടുകയും വേണം. അതിനു വേണ്ടി ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ വലിപ്പവും സജ്ജീകരണങ്ങളുമുള്ള വീടുകളൊരുക്കുന്നു. ചിലർ

ഉള്ള സമ്പാദ്യമെല്ലാം വീടിന്മേൽ മുടിപ്പിച്ച് പാപ്പരാക്കുന്നു. സമ്പാദ്യവും വരുമാനവും ഇല്ലാത്തവർ പലിശക്ക് പണം കടമെടുത്ത് വലിയ വീടുകളുണ്ടാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട വീടുകൾ ചിലപ്പോൾ താമസമാക്കി അധികനാൾ കഴിയും മുമ്പ് പലിശ വ്യാപാരികൾ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നു. വീടുപണി തീരുന്നതിനു നൂതനെ കടക്കാർക്ക് കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന അനുഭവങ്ങളും വിരളമല്ല.

ന്യായമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി, ആ ആവശ്യം നിവർത്തിക്കാൻ ഉതകുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയുന്നതിനെയല്ല ഹുദ് (അ) വിമർശിക്കുന്നത്. ആവശ്യമില്ലാതെ കേവലം വിനോദമായി വ്യഥാ- **عبثا** എടുപ്പുകൾ കെട്ടിപ്പൊക്കുന്നതിനെയും ന്യായമായ ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടിയായാലും ആ ആവശ്യനിവൃത്തിക്കു വേണ്ടതിലേറെ വലിപ്പവും അമിത സജ്ജീകരണങ്ങളുമുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെയാണ്- അത് വീടാവട്ടെ, വ്യവസായശാലയാവട്ടെ, വ്യാപാര കേന്ദ്രമാവട്ടെ, ഓഫീസുകളാവട്ടെ, ആരാധനാലയങ്ങളാവട്ടെ, പണമുണ്ടെന്ന് കരുതി അനാവശ്യമായ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് അധാർമികമാണ്. അതിന്റെ നിർമ്മാതാക്കളിൽ പൊങ്ങച്ചവും അഹന്തയും ജാടയും വളരുന്നു. പണമില്ലാത്തവരും അത്തരം ധൂർത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു വിഭാഗം അനാവശ്യമായി കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഫലം മറ്റൊരു വിഭാഗം അത്യാവശ്യ പാർപ്പിടം നിർമ്മിക്കാനാവതെ വിഷമിക്കുകയാണ്. വൻ കെട്ടിടങ്ങളുടെ പെരുപ്പം പരിസ്ഥിതി ദുഷണത്തിനും കാരണമാകുന്നു. അനിയന്ത്രിതമായ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന പരിസ്ഥിതി ദുഷണത്തിന് കേരളം തന്നെ മികച്ച ഉദാഹരണമാകുന്നു. കരിങ്കൽ ക്വാറികൾ മലകളെയും ചെങ്കൽ ക്വാറികൾ കുന്നുകളെയും മണലെടുപ്പ് നദികളെയും മണ്ണെടുപ്പ് നീർകെട്ടുകളെയും വയലുകളെയും നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനവും കൃഷിനാശവും ജലക്ഷാമവും വർഷം തോറും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ■

130 ബലം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ നിഷ്ഠരമായി പ്രയോഗിക്കുന്നു.

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾

130

നിങ്ങൾ ബലം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ = **وَإِذَا بَطَشْتُمْ**
 നിങ്ങൾ നിഷ്ഠരരായി ബലം പ്രയോഗിച്ചു (ക്കുന്നു) = **بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ**

ആദ് സമൂഹം മഹാ മർദ്ദക സമൂഹമായിരുന്നു. പ്രബലന്മാർ ദുർബലരെ ബലാൽക്കാരം അടിച്ചമർത്തിയും അടിമപ്പെടുത്തിയും ചൂഷണം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ശത്രുവെന്നോ മിത്രമെന്നോ ഇല്ലാതെ ദുർബല വിഭാഗം പ്രബല വിഭാഗത്തിന് കീഴടങ്ങി വാണുകൊള്ളണം. കായബലവും വിത്തബലവുമുള്ളവർക്ക് അതില്ലാത്തവരെ എങ്ങനെയും ഉപയോഗിക്കാം. വേതനം കൊടുക്കാതെ ഏതു കഠിനാധാനവും ചെയ്യിക്കാം. അതിനു വഴങ്ങാൻ മടിക്കുന്നവരെ അതിഭീകരമായി മർദ്ദിച്ചൊതുക്കാം. ശത്രു സമുദായങ്ങളോടും

രാജ്യങ്ങളോടും ഉള്ള സമീപനവും ഇതു തന്നെയായിരുന്നു. തങ്ങൾ വൻശക്തിയും ലോകത്തിന്റെ നായകരുമാണെന്ന് അഹങ്കരിക്കുകയും ഇതര സമൂഹങ്ങളെല്ലാം തങ്ങളുടെ ചൊൽപ്പടിക്ക് നിന്നുകൊള്ളണമെന്നാഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ധിക്കാരി സമൂഹങ്ങൾ ഇന്നും അനുവർത്തിക്കുന്നത് ഈ ഭീകരതയും നിഷ്ഠൂരതയും തന്നെയാണ്. പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് അമേരിക്കയും റഷ്യയും ഇസ്രയേലും അവർക്ക് വഴങ്ങാൻ മടിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളോടും ജനങ്ങളോടും അനുവർത്തിക്കുന്ന ഭീകരവും കിരാതവുമായ

നശീകരണ നടപടികൾ ഏവർക്കും അറിവുള്ളതാണല്ലോ. ഹുദ് നബിയുടെ ഈ പ്രബോധനശൈലി ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനത്തിന്റെ സവിശേഷ സ്വഭാവത്തെക്കുടി പ്രകാശിതമാക്കുന്നുണ്ട്. ആത്മീയമായ ഉദ്ബോധനത്തോടൊപ്പം സാമൂഹിക വിമർശനവും സമൂഹത്തിന്റെ തെറ്റായ സമ്പ്രദായങ്ങൾ തിരുത്താനുള്ള ശ്രമവും ദീനീ പ്രബോധനത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാകുന്നു. കെട്ടിട നിർമ്മാണവും ബലം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ അമിതമായി പ്രയോഗിക്കുന്ന

തും വ്യഭിചാരവും മോഷണവും പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളല്ല. എന്നിട്ടും അത്തരം അധർമ്മകൃത്യങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ഹുദ്(അ) ആദ്യം ശബ്ദമുയർത്തുന്നത് കെട്ടിട ഭ്രമത്തിനും അമിത ബലപ്രയോഗത്തിനും എതിരെയാണ്. മറ്റു തിന്മകളേക്കാൾ അക്കാലത്ത് ആ സമൂഹത്തിൽ മുഴച്ചുനിന്നിരുന്നത് ഈ തിന്മകളായിരുന്നു എന്നതും അതിനെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തേണ്ടത് ഇസ്ലാമിക പ്രബോധകന്റെ ബാധ്യതയാകുന്നു എന്നതുമാണതിനു കാരണം. ■

- 131 അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ, എന്നെ അനുസരിക്കുവിൻ.
- 132 നിങ്ങൾ അറിയുന്നതൊക്കെയും നൽകിയവനോട് ഭയഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കുവിൻ.
- 133 നിങ്ങൾക്കു കാലികളെയും സന്തതികളെയും നൽകിയവനോട്.
- 134 തോട്ടങ്ങളും ജലസ്രോതസ്സുകളും നൽകിയവനോട്.
- 135 ഒരു ഭയങ്കര നാളിൽ നിങ്ങൾക്കു മേൽ ദൈവശിക്ഷയിറങ്ങുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

﴿ ۱۳۱ ﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 ﴿ ۱۳۲ ﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي آتَاكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ
 ﴿ ۱۳۳ ﴾ آتَاكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنَ
 ﴿ ۱۳۴ ﴾ وَجَنَاتٍ وَعَيُْونٍ
 ﴿ ۱۳۵ ﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

131-135

എന്നെ അനുസരിക്കുവിൻ = وَأَطِيعُوا നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ = فَاتَّقُوا اللَّهَ
 നിങ്ങൾ ഭയഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കുവിൻ = وَاتَّقُوا
 നിങ്ങളെ സഹായിച്ചവനോട്, നിങ്ങളെ വികസിപ്പിച്ചവനോട്, നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയവനോട് = الَّذِي آتَاكُمْ
 നിങ്ങൾ അറിയുന്നതൊക്കെയും കൊണ്ട് = بِمَا تَعْلَمُونَ
 കാലികളെയും കൊണ്ടും സന്താനങ്ങളെ കൊണ്ടും(ളെയും നൽകിയവനോട്) = آتَاكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنَ
 തോട്ടങ്ങളും ജലസ്രോതസ്സുകളും (നൽകിയവനോട്) = وَجَنَاتٍ وَعَيُْونٍ
 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഭയപ്പെടുന്നു = إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 ഒരു ഭയങ്കര നാളിൽ നിങ്ങൾക്കു മേൽ ദൈവശിക്ഷയിറങ്ങുമെന്ന് = عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചും അവന്റെ ശിക്ഷയെ ഭയന്നും ഇത്തരം അക്രമപരവും അധർമ്മകവുമായ ജീവിതരീതികളിൽനിന്ന് വിരമിച്ച് ഞാൻ കാണിച്ചുതന്ന ധർമ്മകവും നൈതികവുമായ ജീവിതചര്യ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ഹുദ്(അ) അവരെ പേർത്തും പേർത്തും ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ സമുദായമേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടേതെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഊറ്റം കൊള്ളുന്ന വിഭവങ്ങളും സൗഭാഗ്യങ്ങളുമൊന്നും യഥാർഥത്തിൽ സ്വന്തം യോഗ്യത കൊണ്ട് ആർജിച്ചതല്ല. അതൊക്കെയും അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് കനിഞ്ഞരുളിയതാണ്. നിങ്ങളുടെ സന്തതികൾ നിങ്ങളുടെ കഴിവു കൊണ്ട് മാത്രം ലഭിച്ചതാണോ? നിങ്ങളുടെ കാലികളും ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ തോട്ടങ്ങളും ജലസ്രോത

സ്സുകളും നിങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചതാണോ? ഒക്കെയും അല്ലാഹു നൽകിയതാകുന്നു. ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം നൽകിയ അല്ലാഹുവിനോട് നിങ്ങൾക്ക് ഒരുത്തരവാദിത്തമുണ്ട്. അവൻ നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ദൈവം തന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിങ്ങൾ അവനെ ധിക്കരിക്കാനായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് നിസ്സഹായനായി കണ്ടിരിക്കുകയല്ല ദൈവം. എല്ലാത്തിനും അവൻ നിശ്ചയിച്ച ഒരതിരൂണ്ട്. ആ അതിരിലെത്തിയാൽ അവൻ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കും. ആരാലും തടയാനോ നീട്ടിവെക്കാനോ കഴിയാത്ത ഒരു ഭയങ്കര നാളിൽ നിങ്ങൾക്കു മീതെ ദൈവശിക്ഷയിറങ്ങുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തി

ലും എന്റെ ദൗത്യം വിശ്വസിച്ചും എന്നിലൂടെ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയ ധർമ്മശാസനകളനുസരിച്ചും ആ മഹാശി

ക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള മാർഗം തേടണമെന്നാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നത്. ■

136 അവർ ഘോഷിച്ചു: നീ ഉപദേശിച്ചാലും ഉപദേശകനായിട്ടില്ലെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു തുല്യമാകുന്നു.

﴿ ١٣٦ ﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعظت أم لم تكن من الواعظين

137 ഇതൊക്കെയും പൂർവാചാരങ്ങൾ മാത്രം.

﴿ ١٣٧ ﴾ إن هذا إلا خلق الأولين

138 ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാനൊന്നും പോകുന്നില്ല.

﴿ ١٣٨ ﴾ وما نحن بمعذبين

136-138

ഞങ്ങൾക്ക് തുല്യമാകുന്നു = سَوَاءٌ عَلَيْنَا അവർ പറഞ്ഞു (ഘോഷിച്ചു) = قَالُوا

നീ ഉപദേശിച്ചുവോ(ച്ചാലും) = أَوَعظت

അല്ലെങ്കിൽ നീ ഉപദേശി(ഉപദേശകൻ)ക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ ആയിട്ടില്ലെങ്കിലും = أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ

ഇത് (ഒക്കെയും) അല്ല = إِنَّ هَذَا

ആദ്യകാലക്കാരുടെ ആചാരം അല്ലാതെ (പൂർവാചാരങ്ങൾ മാത്രം) = إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ

ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരല്ല (ശിക്ഷിക്കപ്പെടാനൊന്നും പോകുന്നില്ല) = وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

മുഖ്നമിനിയുടെ ഉപദേശങ്ങളൊന്നും ചെയ്യാതെ ആ ജനത തയ്യാറായിരുന്നില്ല. അവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്നതും ഉപദേശിക്കാതിരിക്കുന്നതും തുല്യമായിരുന്നു. നീ ഉപദേശിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു പോലെയാണെന്ന് പറയേണ്ട സ്ഥാനത്ത് ഉപദേശിച്ചാലും ഉപദേശകന്മാരിൽ പെട്ടവനായിട്ടില്ലെങ്കിലും- سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعظت أم لم تكن من الواعظين എന്നാണവർ പറഞ്ഞത്. ഞങ്ങൾ നിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല നിന്നെപ്പോലൊരു ഉപദേശകന്റെ ആവശ്യമേ ഞങ്ങൾക്കില്ല എന്നാണതിന്റെ താൽപര്യം. ഞങ്ങളുടെ സുരക്ഷക്കും വികസനത്തിനും വേണ്ടതെന്തൊക്കെയാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം, അതിന് നിന്റെ ഉപദേശം വേണ്ട. **الاولين** എന്ന വാക്കിനെ പൂർവാചാരങ്ങൾ എന്നാണ് തർജ്ജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. **خلق** -ന് സ്വഭാവം, ധർമ്മം, സമ്പ്രദായം എന്നീ ആശയങ്ങളുമുണ്ട്. പൂർത്തർ വ്യാഖ്യാ

താക്കൾ ഇതിനെ രണ്ടു തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു: 1) നീ ഇപ്പറയുന്ന ആദർശങ്ങളും ധർമ്മവ്യവസ്ഥയും ദൈവശിക്ഷയുമൊക്കെയുണ്ടല്ലോ, ചിലയാളുകൾ അതൊക്കെ ഓതി നടക്കുക പണ്ടുമുതലേയുള്ളതാണ്. ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർ അതൊന്നും ഒട്ടും വകവെക്കാറില്ല. വകവെക്കേണ്ട കാര്യവുമില്ല. ഇഷ്ടപ്പെട്ട വിധത്തിൽ ജീവിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്ക് സുഖവും സന്തോഷവും നൽകുന്ന കർമ്മങ്ങളാണ് ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. നല്ലതെന്നു കണ്ട് ഞങ്ങൾ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളുടെ പേരിൽ അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുമെന്നൊന്നും ഞങ്ങൾ പേടിക്കുന്നില്ല. 2) ഞങ്ങൾ പിന്തുടരുന്ന ആചാരവിചാരങ്ങൾ ഞങ്ങളായിട്ട് ഉണ്ടാക്കിയതൊന്നുമല്ല. അത് പൂർവപിതാക്കളിൽനിന്ന് പൈതൃകമായി ലഭിച്ചതാണ്. പൂർവപിതാക്കളുടെ കാൽപാടുകൾ പിന്തുടരുന്നതിന്റെ പേരിൽ ഒരിക്കലും ദൈവം ശിക്ഷിക്കുകയില്ല. ■

139 അങ്ങനെ അവരദ്ദേഹത്തെ പൂർണ്ണമായി തള്ളിക്കളഞ്ഞു. നാമോ, അവരെ ഈ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ വലിയൊരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. പക്ഷേ അധിക ജനവും സത്യം വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.

﴿ ١٣٩ ﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

140 നിന്റെ നാഥൻ അജയ്യനും കരുണാമയനും തന്നെയാകുന്നു.

﴿ ١٤٠ ﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

അങ്ങനെ അവരദ്ദേഹത്തെ (പൂർണ്ണമായി) തള്ളിക്കളഞ്ഞു = فَكَذَّبُوهُ
 അപ്പോൾ നാം അവരെ നശിപ്പിച്ചു(ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയും) = فَاهْلَكْنَاهُمْ
 തീർച്ചയായും ഇതിൽ (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയുണ്ട് = إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 (പക്ഷേ) അവർ അധികവും (അധിക ജനവും) ആയിട്ടില്ല = وَمَا كَانَ أَكْثَرَهُمْ
 (സത്യം) വിശ്വസിക്കുന്നവർ = مُؤْمِنِينَ
 നിന്റെ നാഥൻ അജയ്യനും കരുണാമയനും തന്നെയാകുന്നു = وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

ഇങ്ങനെ കുതർക്കങ്ങളുണ്ടായിച്ചുകൊണ്ട് ആദ് വർഗം പ്രവാചകൻ ഹുദിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദുപദേശങ്ങളെയും പൂർണ്ണമായി തള്ളിക്കളഞ്ഞു. അവർ സ്വന്തം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും അതിക്രമങ്ങളിലും അടിക്കടി മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് നിശ്ചയിച്ച അവധിയെത്തി. അവൻ അവരിൽ തന്റെ ശിക്ഷാവിധി നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ് വർഗത്തിന്റെ വിനാശം വിശുദ്ധ ചുരത്തു മറ്റിടങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു: പെട്ടെന്ന് ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് ആ പ്രദേശത്തെ ബാധിച്ചു. ആ കാറ്റ് എട്ടു പകലും ഏഴു രാത്രിയും അതിന്റെ വിവരണാതീതമായ രൂക്ഷതയോടെ തുടർന്നു. അത് തണുപ്പുള്ള കാറ്റായിരുന്നില്ല. അസഹ്യമായ ചൂടുകാറ്റായിരുന്നു. ഭൂമി പെട്ടെന്ന്

വരണ്ടുണങ്ങി. സസ്യങ്ങൾ വാടിക്കരിഞ്ഞു. കാറ്റിന്റെ ശക്തിയാൽ ആളുകൾ എടുത്തറിയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. കെട്ടിടങ്ങൾ നിലംപരിശായി. ആദ് വർഗത്തിലെ അവസാനത്തെ അംഗവും അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുന്നതുവരെ കാറ്റ് ശമിച്ചില്ല. അവരുടെ നാഗരികതയുടെ അടയാളങ്ങൾ പോലും അവശേഷിച്ചില്ല. ഇന്ന് അഹ്ഖാഫ് പ്രദേശം മനുഷ്യന് കടന്നുചെല്ലാനാവാത്ത മരുഭൂമിയാണ്. ആദ് വർഗത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തിന്റെയും നാഗരികതയുടെയും അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നവെങ്കിൽ അത് ഈജിപ്ഷ്യൻ സംസ്കാരത്തേക്കാൾ മികച്ചതാണെന്ന് തെളിയുമായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാമാ മുഹമ്മദ് മുതവല്ലി ശഅറാവി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. وَمَا كَانَ ..... الرَّحْمُ എന്ന വാക്യങ്ങൾ നൂഹ് നബിയുടെ കഥയുടെ ഉപസംഹാരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. വിശദീകരണം അവിടെ കാണുക. ■